

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	054-06-1160
Дата	17, 12, 2020

1305
фг

ЧРЕЗ

Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА

44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ДО

ПРОФ. Д-Р КОСТАДИН АНГЕЛОВ

МИНИСТЪР НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО

ВЪПРОС

от Георги Гьоков, народен представител от ПГ „БСП за България“

Съгласно чл. 90, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 95, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание внасям въпрос

ОТНОСНО: Възможностите за възстановяване функционирането на бившата Специализирана болница за белодробни болести (лечение на пневмо-фтизиатрични заболявания и рехабилитация) в с. Радунци, община Мъглиж, област Стара Загора, за да може да бъде ползвана за лечение на пациенти, пострадали от COVID-19 инфекцията.

Уважаеми господин Министър,

Това е 3-ти поред въпрос, който задавам относно състоянието и бъдещето на бивша Специализирана болница за белодробни болести в с. Радунци и първият към Вас, като министър.

Специализирана болница за белодробни болести с. Радунци, община Мъглиж, област Стара Загора е разположена в южната част на Стара планина, на 670 метра надморска височина. През 1935 г. Висшият медицински съвет назначава комисия която да предприеме обиколка из страната за търсене на подходящо място за нов санаториум, изхождайки от климатично-метеорологичните условия на местността. Проучванията продължават 20 месеца. С указ на цар Борис III се определят 500 декара гора и ливади от землището на село Дъбово, Казанлъшка околия (ДВ, бр. 187/1936 г.), а през 1937 г. се издава Наредба-Закон за

построяване и обзавеждане на санаториум Радунци (ДВ, бр.188/1937 г.). Строителството на санаториума започва през пролетта на 1939 г., но Втората световна война “замразява” строежа през 1940 година до етапа на вече издигнатата четириетажна сграда. След 9 септември 1944 г. новата власт продължава строежа на санаториума, без каквото и да е съмнение в целесъобразността на започнатото строителство, имайки предвид заболяемостта и смъртността от туберкулозата и пораженията, които тази коварна болест е нанасяла на българския народ. Откриването на санаториума става на 1 ноември 1955 г. Това е най-голямата болница за костно-ставна туберкулоза на Балканите. Тя е предназначена за долекуване на туберкулоза и други тежки белодробни заболявания и е с национално значение. Пациентите ѝ са от цяла България.

През септември 2000 г. Държавната белодробна болница е преобразувана в търговско дружество – „Специализирана болница за долекуване и продължително лечение на пневмофтизиатрични заболявания и рехабилитация - Радунци” ЕООД, с 300 легла. Принципал на здравното заведение е Министерството на здравеопазването (в лицето на министъра). Въпреки, че разполага с капацитет за близо 700 болни, към момента на преобразуването се ползват по-малко от 100 легла. Потокът от пациенти рязко намалява с въвеждането на новата методика за субсидиране на лечебните заведения, според която срокът за възможна рехоспитализация на пациентите се удължава трикратно – от 60 дни (2 месеца) на 180 дни (6 месеца). Така от 1100 души през 2013 г., през 2014 в Радунци са се лекували само 720 души с белодробни заболявания, което е довело до по-малко постъпления в бюджета на болницата. Материалната база на болницата е разсипана през годините. Ремонти са извършвани последно преди повече от 65 години. Освен това по онова време в продължение на години са изплащани само малка част от заплатите на служителите в болницата и осигуровките им, а отделно са натрупани дългове към ЕВН и към други контрагенти, като задълженията надхвърлят милион лева, 95 % от които - просрочени. Поради тези причини през юни 2015 г. тогавашното ръководство на Министерство на здравеопазването взема решение за ликвидация на дружеството и за освобождаване на управителя му по негова молба. Оттогава болницата не функционира, а днес вече тъне в абсолютна разруха.

В момента е обявена за продан, но като изоставена сграда - бивша болница, недвижим имот със застроена площ 4 000 кв. метра, на 4 етажа и разгънатата застроената площ на 15 000 кв. метра, с право на строеж, без земята, върху която е построена.

От 2015 г. насам се провеждат няколко публични търга, като в началото цената на имота е 1,2 млн. лв., колкото са задълженията (за енергия, вода, данъци и заплати към персонала), при последния търг (21.02.2020 г.) цената е до 464 000 лв., малко над данъчната ѝ оценка.

Уважаеми господин Министър,

От изложеното по-горе и сериозния обществен интерес следват логични въпроси. Моля за Вашия отговор на следното:

Ще има ли воля от страна на държавата в лицето на МЗ, въпреки сериозния интервал от време, което е минало, да се потърси отговорност от виновните за това да се стигне до сегашното състояние на болничното заведение?

Какви са идеите - Вашите и на Министерство на здравеопазването, за „бъдещето“ на бившата „Специализирана болница за долекуване и продължително лечение на пневмо-фтизиатрични заболявания и рехабилитация - Радунци“ ЕООД?

В момента светът, Европа и България са изправени пред предизвикателството на пандемията на COVID-19 и последствията от нея. Наред с лечението на болелите на дневен ред идва и последващото долекуване и възстановяване на по-тежко пострадалите. В тази връзка, въпросът е: Представлява ли интерес за Министерство на здравеопазването и за българската държава една инвестиция за възстановяване на функционирането на тази специализирана болница за долекуване и продължително лечение на пневмо-фтизиатрични заболявания и рехабилитация, за да бъде тя ползвана за лечение на пациенти, пострадали от COVID-19, включително на такива извън България

Моля отговорът на въпроса да е в писмен вид.

Георги

